

យូរ៉ានី និងស្រឹងបែតង

ការណែនាំសម្រាប់សកម្មភាពថ្នាក់រៀន

វិនាដកម្ម (ល្ខោន)

សិស្សានុសិស្សអាចធ្វើការជាក្រុម ដើម្បីបង្កើតរឿងល្ខោនដោយផ្អែកទៅលើសាច់រឿងក្នុងសៀវភៅ ។ ក្មេងៗនឹងធ្វើសំលៀកបំពាក់ ឬរូបរាងមុខអោយដូចទៅនឹងចរិតនៅក្នុងសៀវភៅដូចជា ស្រឹងបែតង ឌីម៉ាល់ប៉ារ៉ាស៊ីត ឬរុយប៉ារ៉ាស៊ីត ។ នៅខណៈពេលដែលបង្កើតរឿងល្ខោន និងសម្តែងរឿង វាផ្តោតអារម្មណ៍របស់សិស្សានុសិស្ស ហើយវាក៏ត្រូវមានការពិភាក្សានៅក្នុងថ្នាក់ជាមុន ដើម្បីកំណត់ព័ត៌មានកសិកម្មសំខាន់ៗ ដែលគួរតែបញ្ចូលទៅក្នុងការសម្តែងរបស់ពួកគេ ។

ការសំដែងតុក្កតា

ការសំដែងតុក្កតាដោយដៃងាយៗនៃស្រឹងមានប្រយោជន៍ និងស្រឹងចង្រៃអាចត្រូវបានធ្វើឡើងជំនួសការស្លៀកបំពាក់សំលៀកបំពាក់ និងរូបរាងមុខ ។ វាអាចត្រូវបានធ្វើឡើងដោយប្រើសម្ភារៈអ្វីក៏បានដែលអាចរកបាន ។ បន្ទាប់មក ក្រុមសិស្សនីមួយៗអាចសំដែងជាតួអង្គតុក្កតានៃស្រឹងមានប្រយោជន៍ និងស្រឹងចង្រៃ ។

ចម្រៀង

ក្មេងៗអាចតែងបទកាព្យខ្លីៗពីសាច់រឿង ហើយច្រៀង ឬសូត្របទកាព្យទាំងនោះជាមួយនឹងបទភ្លេងនៃចម្រៀងដែលពេញនិយម ។

សុន្ទរកថា

ក្មេងៗអាចរៀបចំសុន្ទរកថាខ្លីមួយ អំពីវិធានការចម្រុះគ្រប់គ្រងកត្តាចង្រៃ (អាយភីអិម - IPM) ដោយផ្អែកទៅលើអ្វីដែលពួកគេបានរៀនពីសៀវភៅ ។

សៀវភៅសត្វល្អិត

សិស្សានុសិស្សអាចបង្កើតសៀវភៅសត្វល្អិតដោយផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ ឬធ្វើការងារនេះរួមគ្នាដើម្បីបង្កើតសៀវភៅធំមួយនៅក្នុងថ្នាក់ ដែលអាចត្រូវបានយកទៅតម្កល់នៅក្នុងបណ្ណាល័យរបស់សាលា ។ ពួកគេអាចគូរចម្លងចេញពីសៀវភៅនៅលើទំព័រ១៨-១៩ ហើយបន្ទាប់មកដាក់ស្លាកឈ្មោះវា និងពណ៌នាដោយសង្ខេបពីក្រោម ថាតើហេតុអ្វីបានជាពួកវាវា ឬអាក្រក់សម្រាប់ដំណាំ ។ សកម្មភាពនេះអាចត្រូវបានពង្រីកដោយបញ្ចូលព័ត៌មានបន្ថែមទៅលើការស្រាវជ្រាវសត្វល្អិតផ្សេងៗទៀតដោយសិស្សានុសិស្ស ។

ACIAR
www.aciar.gov.au

ការដាក់តាំងបិទវត្ត និងគំរូ

គំរូបិទវត្តនៃសត្វល្អិតផ្សេងៗនៅក្នុងសៀវភៅ អាចត្រូវបានធ្វើពីសម្ភារៈផ្សេងៗ ។ គំរូទាំងនេះអាចត្រូវបានដាក់តាំងនៅឯថ្នាក់រៀនពិសេសមួយ ឬព្រឹត្តិការណ៍ពិសេសរបស់សាលា ដែលមានផ្ទាំងក្រដាសនៅជាប់ម្ខាងសម្រាប់អោយអ្នកទស្សនាផ្តល់ជាមតិយោបល់របស់ពួកគេ ។ ការផ្តល់រង្វាន់ពិសេសសម្រាប់ករណីដូចជាមើលទៅមានសភាពរស់រវើក ពិពណ៌នាបានក្បោះក្បាយ ការរៀបចំដាក់តាំងបានល្អប្រសើរ ។ល។ អាចត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសិស្សានុសិស្ស និងធ្វើការផ្តល់រង្វាន់នៅពេលចុងបញ្ចប់នៃកម្មវិធី ។

ការប្រមូលសត្វល្អិត

កំប៉ុង ឬប្រអប់ប្លាស្ទិកសម្រាប់ដាក់ម្ហូបអាហារ អាចត្រូវបានប្រើសម្រាប់ប្រមូលសត្វល្អិតនៅតាមផ្ទះ ។ សត្វល្អិតអាចត្រូវបានសម្លាប់ដោយអាល់កុល ហើយដោតនឹងម្ជុល និងដាក់ក្នុងប្រអប់សម្រាប់ដាក់តាំងបង្ហាញ ។ ការប្រមូលសត្វល្អិតអាចអោយបានត្រឹមត្រូវតាមដំណាក់កាលលូតលាស់ផ្សេងៗនៃស្រីងបៃតង ព្រមទាំងសត្វល្អិតមានប្រយោជន៍ផងដែរ ។

សួនសាលា

សួនសាលានៃដំណាំអន្ទាក់ និងដំណាំជម្រកដែលមើលថែទាំដោយក្មេងៗ អាចជាវិធីសាស្ត្រក្នុងការអនុវត្តមួយដើម្បីបង្ហាញនូវគំនិតខ្លះរបស់អាយភីអឹម (IPM) ។ សកម្មភាពអាចមានដូចជាការអង្កេតតាមដាន និងការរាប់ចំនួនសត្វល្អិតចង្រៃ និងសត្វរំពារ (ប្រដាប់) នៅលើដើមរុក្ខជាតិក្នុងសួន ។ ស្រីងមានប្រយោជន៍ អាចត្រូវបានលែងទៅក្នុងដំណាំជម្រកជាភ្នាក់ងារកំចាត់មួយដ៏ប្រសើរតាមបែបជីវសាស្ត្រ ។

ប័ណ្ណប្រកាសអាយភីអឹម (IPM poster)

ក្មេងៗ អាចធ្វើប័ណ្ណប្រកាសអំពីអាយភីអឹម (IPM)សម្រាប់ដាក់តាំងបង្ហាញនៅជុំវិញភូមិ ។

ភ្ញៀវនៅក្នុងសហគមន៍

កសិករក្នុងភូមិ អ្នកជំនាញកសិកម្ម និងមន្ត្រីអភិរក្សអាចត្រូវបានអញ្ជើញអោយមកចូលរួមនៅសាលារៀន ដើម្បីនិយាយសំណេះសំណាលជាមួយសិស្សានុសិស្សអំពីបទពិសោធន៍ក្នុងការអនុវត្ត "អាយភីអឹម" (IPM) នៅក្នុងចំការដំណាំរបស់ពួកគេ ។ សិស្សានុសិស្សអាចបង្កើតបញ្ជីសំណួរសម្រាប់ធ្វើការសម្ភាសន៍ (សួរ) ជាដំបូង ហើយសិស្សម្នាក់ ឬពីរនាក់ចាប់ផ្តើមសម្ភាសន៍បន្តទៀត ដោយមានសំនួរ និងចម្លើយក្នុងរយៈពេលមួយ ដែលនៅទីនោះសិស្សទាំងអស់អាចសួរជាសំនួរ ។

